

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของ โรงเรียนช่างฝีมือทหารให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0

ธรรมรัตน์ คงสมศักดิ์, นรินาถ จุลเนียม, ไพฑูรย์ โพธิ์สาร
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยปทุมธานี
อีเมล: tammarat.kongsomsak@gmail.com

Received: July 27, 2022 Revised: November 8, 2022 Accepted: June 22, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในด้านสภาพแวดล้อมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษาและปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร และ 3) เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาตามมาตรฐานวิชาชีพ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ใช้สถิติ Adjusted R^2 , F และ t

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพปัญหาและอุปสรรคในด้านสภาพแวดล้อมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง พบว่า ปัจจุบันยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้ ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมสมัยใหม่ แรงงานฝีมือบางส่วนกลับขาดแคลนศักยภาพในการเรียนรู้หรือประยุกต์การใช้งานเทคโนโลยีใหม่ๆ ยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรสภาพแวดล้อมในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยการพัฒนาวิชาเลือกให้มีความสอดคล้องกับบริบทของวิชา อีกทั้งการควบคุมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการติดตามที่ดีเพื่อประเมินคุณภาพของบัณฑิตที่จบไป และสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม

ปัจจัยคุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษาและปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง พบว่า สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร มีความแตกต่างกันตามเพศ ของผู้ใช้ข้อมูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยรวมที่ระดับ .01 ทั้งในด้านสมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านครูคณาจารย์ และบุคลากร และสมรรถนะด้านทรัพยากร

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาด้าน กลยุทธ์องค์กรมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษา ได้แก่ ด้านกลยุทธ์องค์กรมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวมและรายช้อย่อย ได้แก่ สมรรถนะด้านครู คณาจารย์และบุคลากร และสมรรถนะด้านทรัพยากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

คำสำคัญ : สมรรถนะ, การจัดการศึกษาเฉพาะทาง, ยุคประเทศไทย 4.0

THE GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT FOR COMPETENCY IN SPECIALIZED EDUCATION MANAGEMENT OF THE MILITARY CRAFTSMAN SCHOOL IN ACCORDANCE OF THAILAND 4.0.

Thammarat Kongsomsak, Neranart Chulniam , Paitoon Phothisan³
Master of Education Program Curriculum and teaching disciplines
Pathum Thani University
E-mail: tammarat.kongsomsak@gmail.com

Abstract

This research aims to 1) to study the conditions, problems and obstacles in the organizational environment related to the competence in specialized education management of the Military Craftsman School 2) to analyze the factors of personnel characteristics in educational institutions and internal management factors of vocational institutions that affect the competence in specialized education management of military artisan schools; and 3) analyze the guidelines for developing competence in specific educational management in accordance with the Thailand 4.0 era of the Military Skills School The sample consisted of 30 people, which were obtained by simple random sampling. personal data questionnaire Critical Thinking and Problem-Solving Questionnaire according to Professional Standards. Achievement Motivation Questionnaire Study attitude questionnaire, structured interview questionnaire. Statistics used in the analysis of basic statistical values. using the mean standard deviation and One-Way ANOVA analysis of variance was performed by multiple regression analysis using Adjusted R², F and t statistics.

The results of the research found that:

Conditions of problems and obstacles in the organization's environment related to competence in specialized education management, it was found that at present there is still a lack of knowledgeable personnel. ability to educate the modern technology is in line with the modern industrial sector. However, some skilled workers are in short supply. the potential to learn or apply new technologies not yet as ready as they should be Curriculum development environment to be in line with the needs for Thailand 4.0 by developing elective courses to be consistent with the subject context as well as to control teaching and learning to be effective There is a good follow-up to assess the quality of graduates. and external environment, legal, economic, social, technology, innovation

Factors of personnel characteristics in educational institutions and internal management factors of vocational institutes affecting competency in specialized education management. are different by gender of data users The overall statistical

significance was at the .01 level in terms of curriculum competency, teacher, faculty and personnel competency, and resource competency

Approaches for developing competency in specific education management in accordance with Thailand 4.0 era found that internal management factors of vocational education institutions. Organizational strategy influences management competency of vocational institutes, ie, organizational strategy influences on specialized education management competency of military artisan schools. Overall and sub-items include teacher competency, faculty and staff and resource performance statistically significant at the .01 and .05 levels.

Keywords: competence, specialized education management, Thailand 4.0

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้นและการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหาความยากจนลดลงและคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น อย่างไรก็ตามโครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้นจึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการพัฒนาประเทศของไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสามารถแบ่งเป็นยุคต่างๆได้ 3 ยุค โดยยุคแรกเป็นการพัฒนาด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก เนื่องจากประชากรในประเทศส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ยุคที่สองเป็นยุคของอุตสาหกรรมเบาที่มีการนำเครื่องจักรเข้ามาช่วยในการทำงาน ยุคที่สามเป็นยุคของอุตสาหกรรมหนักและเน้นการลงทุนจากต่างชาติ (ภัธ โชติกะพุททะนะ, ออนไลน์, 2560)

ปัจจุบัน โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ยังพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ที่ผ่านมาระหว่างโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2563 และ 2564 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจากปีการศึกษา 2563-2564 มีผู้สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ลดลง ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทางด้านสมรรถนะทางวิชาการ ทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานที่จะป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน จากงานศึกษาข้อมูลการปฏิรูปอาชีวศึกษาในประเทศไทย, 2559 พบว่า การขาดแคลนแรงงานไม่ได้เกิดจากการผลิตแรงงานได้ไม่เพียงพอ แต่เกิดจากปัญหาคุณภาพของระบบอาชีวศึกษา เนื่องจากไม่สามารถผลิตบุคลากรที่มีทักษะความรู้ตรงความต้องการของนายจ้างได้ ทำให้สถานประกอบการเลือกที่จะจ้างผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเพื่อทำงานเทคนิคและเลือกจ้างแรงงานการศึกษาพื้นฐานมาทำงานช่างฝีมือ ทำให้นอกจากจะประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานแล้ว สถานประกอบการยังต้องแบกรับภาระต้นทุนในการฝึกอบรมทักษะให้แก่คนทำงานก่อนปฏิบัติงานจริงเพิ่มขึ้นอีกที่เรียกว่า “สมมถนะ” (สำนักงานรองรับมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2558)

การจัดการศึกษาเฉพาะทาง ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ลักษณะพิเศษแตกต่างจากระบบการศึกษาทั่วไปที่จัดในสถานศึกษาปกติ โดยมุ่งเน้นจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพเฉพาะทางสอดคล้องกับความต้องการและภาระกิจของหน่วยงานนั้นๆ ปัจจุบันมีหน่วยงานที่จัดการศึกษา ได้แก่ กระทรวงกลาโหมสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารกระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร สภาอากาศไทย และเนติบัณฑิตยสภาในกระบวนราชูปถัมภ์ เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาเฉพาะทางมีแนวทางการจัดการศึกษาที่ชัดเจนและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) ทั้งนี้ การจัดการศึกษาเฉพาะทาง ยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า

โรงเรียนมีความสำคัญที่สุดในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เน้นความสำคัญทั้งความรู้ และ คุณธรรมตามความเหมาะสม โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตาม ศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 4) สอดคล้องกับ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ให้ความสำคัญ ของคำว่าการศึกษาไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของ บุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการ เรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้ผู้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาว่า เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน และการให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเน้น การส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างและพัฒนาคุณภาพของ เยาวชน ซึ่งส่งผลถึงการ เป็นพลเมืองดีของประเทศและสังคมโลก (สุคนธ์ สิ้นรพานนท์, 2560) โดยครูใช้สมรรถนะที่ครูมีอยู่ในการ ทำให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียน 4.0 ด้วยการเพิ่มกิจกรรม การเรียนรู้ อีกทั้งจะทำให้นักเรียนได้รับ ทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ครูจึงถูกเปลี่ยน บทบาทจาก ครูที่สอนหนังสือ เป็นพี่เลี้ยง หรือ ครูฝึก ครูจะต้องมีทักษะด้านการคิด ทักษะใน ด้านภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับสากล ทักษะในด้านการ บริหารจัดการกับข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งความสามารถในการใช้และเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคม หรือ เทคโนโลยีดิจิทัล (ถนอมพร เลาจรัสแสง, 2561) แล้ว บริหารจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา คุณภาพคนสู่ประเทศไทยยุค 4.0 ซึ่งครูผู้สอนสร้างกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ แสวงหาความรู้ มีความรอบรู้ ด้านปรัชญาการศึกษา มีความรอบรู้ที่ ทันสมัย มีความ ศรัทธาและมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นต้น (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2560) โดยมีการเรียนแบบ บูรณาการ สหวิชาการ เพื่อพัฒนาเด็กไทยอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2561) ซึ่งปัจจุบัน โรงเรียนส่วนใหญ่ยังสอนแบบบรรยายเนื้อหาให้นักเรียน ท่องจำ ไปสอบแบบปรนัย นักเรียนยังคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ได้น้อย และมีความแตกต่าง คุณภาพระหว่าง โรงเรียนที่มีชื่อเสียงในเมืองใหญ่กับโรงเรียนรอบนอกมาก (วิทยากร เชียงกุล, 2562)

จากปัญหาสะท้อนให้เห็นว่า การเข้ายุคประเทศไทย 4.0 จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคการจัดการ ของสถาบันการอาชีวศึกษา และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการของสถาบันการ อาชีวศึกษาแนวคิดดังกล่าว จึงควรได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษา เฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหารให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัย คุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษา และปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาที่ ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา และวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการ จัดการศึกษาเฉพาะทางของสถาบันการอาชีวศึกษายุคประเทศไทย 4.0 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตาม สมรรถนะของสถาบันการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในด้านสภาพแวดล้อมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษาและปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบเชิงบรรยายหรือวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรสมมติฐาน (Hypothetic population) ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรครู คุรุระดับปฏิบัติการ ครูชำนาญการพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ในหน่วยงานอุตสาหกรรมสถานประกอบการทั้งในลักษณะที่เป็นงานวิชาการและการปฏิบัติงานจริง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรครู คุรุระดับปฏิบัติการ และครูชำนาญการพิเศษ ที่เลือกมาจากประชากรเป้าหมาย (Target population) ที่เป็นบุคลากรครู ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนช่างฝีมือทหาร จำนวนทั้งสิ้น 119 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling) จำนวน 30 คน

ด้านเนื้อหา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คุณลักษณะผู้บริหารสถาบัน อาชีวศึกษา กรณีศึกษา : โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สภาพ ปัญหา/อุปสรรค การจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในการบริหารจัดการ ประเด็นการสัมภาษณ์ ได้แก่ ท่านคิดว่าสภาพ/ปัญหา/อุปสรรค การจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษา : โรงเรียนช่างฝีมือทหาร/สภาพแวดล้อมภายใน ในการบริหารจัดการปัจจุบันเป็นอย่างไร

ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม ของสถาบันการศึกษา

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา

ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 1 มิถุนายน – 30 สิงหาคม 2565

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมขององค์กร
2. คุณลักษณะบุคลากรในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งปัจจุบันระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

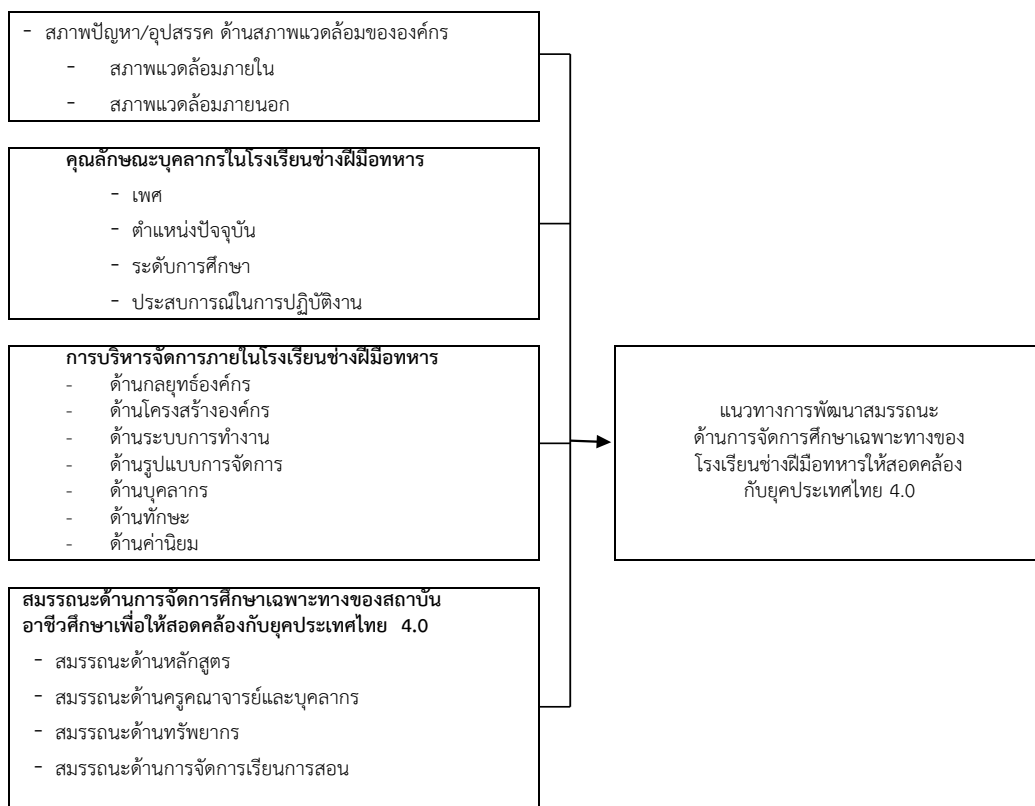

3. ปัจจัยการบริหารจัดการภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) ด้านระบบการทำงาน (System) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านบุคคล (Staff) ด้านทักษะ (Skill) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Value)

4. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ศึกษาเฉพาะทาง ประกอบด้วยสมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านครูคณาจารย์และบุคลากร สมรรถนะด้านทรัพยากร สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน

5. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

จากความรู้ที่ได้ในข้างต้น โดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale Type) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2 ฉบับ ดังนี้

1. แบบสอบถาม เป็นข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นิยามศัพท์ และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวข้องข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษา ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านระบบการทำงาน ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และด้านค่านิยม

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย สมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านครูคณาจารย์และบุคลากร สมรรถนะด้านทรัพยากร และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview Form) มีจำนวน 2 ฉบับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คุณลักษณะผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษา : โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งปัจจุบัน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหา/อุปสรรค การจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษา : โรงเรียนช่างฝีมือทหาร สภาพ แวดล้อมภายใน การบริหารจัดการ ประเด็นการสัมภาษณ์ ได้แก่ ท่านคิดว่าสภาพ/ปัญหา/อุปสรรค การจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษา : โรงเรียนช่างฝีมือทหาร/สภาพแวดล้อมภายใน ในการบริหารจัดการ ปัจจุบันเป็นอย่างไร

การเก็บรวบรวมข้อมูล / การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน 2565 ถึงเดือนกันยายน 2565 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี ถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. หลังจากได้รับหนังสือแจ้งอนุญาต ผู้วิจัยแจ้งสถาบันอาชีวศึกษา กรณีศึกษา: โรงเรียนช่างฝีมือทหาร เพื่อเตรียมการนัดและร่วมวางแผนการเก็บข้อมูลนัดหมายกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารจำนวน 30 คน เพื่อขอสัมภาษณ์ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)
3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถามโดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างบุคลากรในสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน
4. รวบรวมแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ก่อนที่จะนำมาประมวลผล

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหา/อุปสรรค ในการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร/สภาพแวดล้อมเกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร และหัวหน้าแผนกภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ที่มี

ประสบการณ์ในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 11 คน และผู้บริหาร/ผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูงของสถานประกอบการที่สังกัดในหน่วยงานของ อุตสาหกรรมและรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีประสบการณ์ในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 15 ปี จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ในเดือนกรกฎาคม 2565 ได้ผลสรุปเกี่ยวกับสภาพปัญหา/อุปสรรค/สภาพแวดล้อม และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

จากการสรุป และการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา/อุปสรรค ในการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร/สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร รวมถึงผู้บริหาร/ผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษาและปัจจัยการบริหารจัดการภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทาง

2.1 คุณลักษณะบุคลากรภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของบุคลากรในสถานศึกษา แยกตามคุณลักษณะ

คุณลักษณะ	จำนวน (n = 119)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	66.39
หญิง	40	33.61
รวม	119	100
ตำแหน่งปัจจุบัน		
บุคลากรครู	41	34.46
ครูระดับปฏิบัติการ	39	32.77
ครูชำนาญการพิเศษ	39	32.77
รวม	119	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	98	82.35
ปริญญาโท	20	16.80
ปริญญาเอก	1	0.85
รวม	119	100
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	25	21.01
ตั้งแต่ 6 – 10 ปี	10	8.40
ตั้งแต่ 11 – 15 ปี	84	70.59
รวม	119	100

จากตารางที่ 1 พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.39 ตำแหน่งงานส่วนใหญ่คือ บุคลากรครู ร้อยละ 34.46 สำหรับตำแหน่งครูระดับปฏิบัติการและครูชำนาญการพิเศษ

เท่ากับที่ร้อยละ 32.77 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 82.35 รองลงมา ระดับปริญญาโท ร้อยละ 16.80 และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 0.85 และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ตั้งแต่ 11 – 15 ปี ร้อยละ 70.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้เชี่ยวชาญ แยกตามคุณลักษณะ

คุณลักษณะ	จำนวน (n = 11)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	9	81.82
หญิง	2	18.20
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารระดับสูง	3	31.82
หัวหน้าสาขา	3	31.82
หัวหน้าแผนก	5	36.36
ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	7	63.64
ปริญญาเอก	4	36.36
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	6	54.55
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป	5	45.45

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.82 มากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 18.20 ตำแหน่งงานส่วนใหญ่คือ หัวหน้าแผนก ร้อยละ 36.36 และผู้บริหารระดับสูงกับ หัวหน้าสาขาเท่ากัน ร้อยละ 31.82 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 63.64 รองลงมา ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 36.36 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 54.55 รองลงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 45.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร/ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม แยกตามคุณลักษณะ

คุณลักษณะ	จำนวน (n = 6)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	0.00
หญิง	0	100.00
อายุ		
ตั้งแต่ 41 – 50 ปี	2	33.33
ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	4	66.67
ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารในกระทรวงอุตสาหกรรม	1	16.67

คุณลักษณะ	จำนวน (n = 6)	ร้อยละ
ผู้จัดการ	3	50.00
กรรมการผู้จัดการ	1	16.67
กรรมการสภาพัฒนา	1	16.67
ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	1	16.67
ปริญญาเอก	5	83.33
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
ตั้งแต่ 16-20 ปี	2	33.33
ตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป	4	66.67

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 100.00 ตำแหน่งผู้บริหารในปัจจุบันส่วนใหญ่ คือ ผู้จัดการ ร้อยละ 50.00 และผู้บริหารในกระทรวงอุตสาหกรรม กรรมการ ผู้จัดการ กรรมการสภาพัฒนา ร้อยละ 16.67 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 83.33 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 16.67 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 66.67 รองลง 16-20 ปี ร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

2.1 ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวม ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหารโดยรวม ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวม

ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายใน โรงเรียนช่างฝีมือทหาร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกลยุทธ์องค์กร	4.47	.360	มาก
ด้านโครงสร้างองค์กร	4.11	.303	มาก
ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ	4.40	.583	มาก
ด้านระบบการทำงาน	4.34	.327	มาก
ด้านบุคลากร	4.42	.266	มาก
ด้านทักษะ	4.56	.351	มากที่สุด
ด้านค่านิยมร่วม	4.53	.346	มากที่สุด
รวม	4.40	.116	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า อยู่ใน

ระดับมากที่สุดและระดับมาก ในด้านทักษะ ค่าเฉลี่ย 4.56 ด้านค่านิยมร่วม ค่าเฉลี่ย 4.53 ด้านกลยุทธ์องค์กร ค่าเฉลี่ย 4.47 ด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ย 4.42 ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านระบบการทำงาน ค่าเฉลี่ย 4.34 และด้านโครงสร้างองค์กร ค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ

3. สมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

3.1 สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวม

สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ประกอบด้วย สมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านคณาจารย์และบุคลากร สมรรถนะด้านทรัพยากร และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวม

สมรรถนะการจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สมรรถนะด้านหลักสูตร	4.57	.360	มากที่สุด
2. สมรรถนะด้านคณาจารย์ และบุคลากร	4.44	.340	มาก
3. สมรรถนะด้านทรัพยากร	4.51	.356	มากที่สุด
4. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน	4.41	.568	มาก
รวม	4.50	.290	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก ในด้านสมรรถนะด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 4.57 สมรรถนะด้านทรัพยากร ค่าเฉลี่ย 4.51 สมรรถนะด้านคณาจารย์และบุคลากร ค่าเฉลี่ย 4.44 และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.41 ตามลำดับ

3.2 สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร แยกตามคุณลักษณะบุคลากรของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร แยกตามเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็น โดยการวิเคราะห์ t-test ด้วยค่า t พบว่า บุคลากรของโรงเรียนช่างฝีมือทหารที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางแตกต่างกัน ยกเว้นแต่ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร
ด้านต่างๆ จำแนกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล

สมรรถนะการจัดการ	เพศ						t	p-value
	ชาย			หญิง				
	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ		
1. ด้านหลักสูตร	4.80	.232	มากที่สุด	4.46	.360	มาก	10.14**	.000
2. ด้านคณาจารย์ ครู	4.55	.355	มากที่สุด	4.38	.315	มาก	4.23**	.000
3. ด้านทรัพยากร	4.62	.278	มากที่สุด	4.45	.377	มาก	4.16**	.000
4. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.44	.421	มากที่สุด	4.43	.631	มาก	.067	.945
รวม	4.60	.227	มากที่สุด	4.43	.293	มาก	7.03**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหารด้านต่างๆ จำแนกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสมรรถนะโดยรวมและสมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านคณาจารย์ ครู และบุคลากร และสมรรถนะด้านทรัพยากร และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทั้งนี้เพศชายมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะการจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร สูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร
ด้านต่างๆ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบันของผู้ให้ข้อมูล

สมรรถนะการจัดการ	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS	F	P-value
1. ด้านหลักสูตร	Between Groups	10.585	2	2.292	54.684**	.000
	Within Groups	30.391	313	0.096		
	Within Groups	40.976	315			
	Total					
2. ด้านคณาจารย์ ครู	Between Groups	4.676	2	2.337	23.116**	.000
	Within Groups	31.761	313	0.100		
	Within Groups	36.437	315			
	Total					
3. ด้านทรัพยากร	Between Groups	12.654	2	6.327	61.526**	.000
	Within Groups	32.291	313	0.102		
	Within Groups	44.948	315			
	Total					

สมรรถนะการจัดการ	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS	F	P-value
4. ด้านการจัดการเรียนการสอน	Between Groups	1.723	2	0.861	9.891**	.000
	Within Groups	327.353	313	0.086		
	Total	29.077	315			
รวม	Between Groups	0.326	2	0.162	2.323**	.000
	Within Groups	22.087	313	0.070		
	Total	22.414	315			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 พบว่า สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านต่างๆ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบันของผู้ให้ข้อมูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสมรรถนะโดยรวมและสมรรถนะด้านหลักสูตร สมรรถนะด้านคณาจารย์ ครู สมรรถนะด้านทรัพยากร และสมรรถนะการจัดการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีการของ LSD

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ผลสรุปได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล

จำแนกตามคุณลักษณะของบุคลากร	สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร
เพศ	.000**
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	.000**
ระดับการศึกษา	.000**
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	.935

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลสรุปของการวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร แยกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล พบว่า สมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร มีความแตกต่างกันตามเพศ ตำแหน่งงานปัจจุบัน และระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ไม่พบความแตกต่าง

3.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร สมรรถนะด้านหลักสูตร

การบริหารจัดการศึกษา ภายในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร	Unstandardized Coeffents		Standardized Coeffents	t	p-value
	B	SE	Beta		
(Constant)	5.840	.466	-	12.502	.000
ด้านกลยุทธ์องค์กร	-.100	.034	-.135	-2.877	.003
ด้านโครงสร้างองค์กร	-.092	.050	-.106	-1.848	.064
ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ	.028	.036	.042	.757	.448
ด้านระบบการทำงาน	-.326	.044	-.401	-7.256**	.000
ด้านบุคลากร	.037	0.44	.037	.837	.402
ด้านทักษะ	.118	0.44	.157	2.675**	.007
ด้านค่านิยมร่วม	.018	0.40	.022	.436	.662
R	R ²	Adjusted R ²	SE(est.)	F	Sig
.651	.424	.411	.20426	32.601**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ทั้งด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการทำงาน ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และด้านค่านิยม มีผลต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางฯ ด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันอธิบายสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านหลักสูตรได้ร้อยละ 41.1 และพบว่าปัจจัยด้านทักษะ มีอิทธิพลทางบวก ด้านกลยุทธ์องค์กรและด้านระบบการทำงาน มีอิทธิพลทางลบต่อสมรรถนะการจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกมากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะ ขณะเดียวกันปัจจัยที่มีอิทธิพลทางลบมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านระบบการทำงาน และด้านกลยุทธ์องค์กร

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหารให้สอดคล้องกับยุคประเทศไทย 4.0 ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

ผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะในการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร

สรุปประเด็นสำคัญ พบว่า พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาที่กำหนดให้สถาบันอาชีวศึกษารวมตัวกันมากกว่า 1 สามารถจัดให้เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีได้ ทำให้ยอดจำนวนผู้เรียน ปวส. เพิ่มขึ้นมากขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 10 รวมถึงมีการพัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งในและต่างประเทศ มีการบริหารจัดการเพื่อการเปลี่ยนแปลงมีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันให้เห็นภาพว่า สภาพการบริหารการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารมีลักษณะเป็นอย่างไร นอกจากนี้การบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ยังได้รับความร่วมมืออย่างดี จากประชาชนทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้ ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยสอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมสมัยใหม่ แรงงานฝีมือบางส่วนกลับขาดแคลนศักยภาพในการเรียนรู้หรือประยุกต์การใช้งานเทคโนโลยีใหม่ๆ ยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร สภาพแวดล้อมในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยการพัฒนาวิชาเลือกให้มีความสอดคล้องกับบริบทของวิชา อีกทั้งการควบคุมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการติดตามที่ดีเพื่อประเมินคุณภาพของบัณฑิตที่จบไป และสภาพแวดล้อมภายนอกด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม นั้น โรงเรียนฯ ได้พัฒนาหลักสูตร ครู คณาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร การส่งเสริมให้ครู คณาจารย์ มีผลงานด้านวิชาการ เพื่อตีพิมพ์วารสารต่างๆ สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัย นอกจากนี้ กลยุทธ์และวิธีการที่ใช้ในการรับมือกับการเปลี่ยนในยุคไทยแลนด์ 4.0 โรงเรียนช่างฝีมือทหาร มีการประชุม ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีวิธีการขับเคลื่อนเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง มีการตรวจสอบคุณสมบัติของครูผู้สอนว่ามีคุณสมบัติเป็นไปตามที่ สกอ. กำหนดหรือไม่ นอกจากนี้โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ยังมีการประชุมนักศึกษาในวาระต่างๆ เช่น การสอบมาตรฐานวิชาชีพ การทดสอบภาษาอังกฤษ การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ก่อนฝึกอาชีพในสถานประกอบการ รวมถึงมีการทำโครงการ / วิจัยส่ง ขณะไปปฏิบัติงานยังสถานประกอบการ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการมีประเด็นสำคัญหลายประเด็น สรุปได้ดังนี้ว่า โรงเรียนช่างฝีมือทหารนอกจากจะให้ความรู้ในสายอาชีพหลักแล้ว ควรเสริมความรู้ทักษะด้านเทคโนโลยี (IT) ให้กับนักศึกษาให้มีความรู้ในการนำเทคโนโลยีมาพัฒนางาน อุปกรณ์เครื่องจักร เครื่องมือที่เกี่ยวข้องในสายอาชีพของตนเองให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาที่มีผลต่อสมรรถนะการจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษาโดยรวม พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภายในของสถาบันการอาชีวศึกษาด้าน กลยุทธ์องค์กรมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษา ได้แก่ ด้านกลยุทธ์องค์กรมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร โดยรวมและรายข้อย่อย ได้แก่ สมรรถนะด้านครู คณาจารย์และบุคลากร และสมรรถนะด้านทรัพยากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ปัจจัยการบริหารจัดการ

ภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านระบบการทำงานองค์กรมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการของโรงเรียนช่างฝีมือทหารโดยรวม และรายย่อย ได้แก่ สมรรถนะด้านครู คณาจารย์ และบุคลากร สมรรถนะด้านทรัพยากรและสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยการบริหารจัดการภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านทักษะมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการโดยรวมและรายย่อย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยการบริหารจัดการภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร และรูปแบบการบริหารจัดการมีอิทธิพลต่อสมรรถนะการจัดการ ได้แก่ สมรรถนะด้านหลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางภายในของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในยุคประเทศไทย 4.0 มีจำนวน 4 แนวทางดังนี้

3.1 การพัฒนาสมรรถนะหลักสูตรโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะด้านภาษา และด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน และการพัฒนาสมรรถนะด้านหลักสูตร โดยมีเป้าหมายให้สอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 ความต้องการของตลาดแรงงาน เป้าหมาย เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านหลักสูตรในการพัฒนาทักษะด้านภาษาและเทคโนโลยี

3.2 การพัฒนาสมรรถนะครู คณาจารย์ และบุคลากร โดยมุ่งเน้นวิธีการพัฒนาคุณภาพ และการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านวิชาการ และวิชาชีพ เป้าหมาย เพื่อเพิ่มสมรรถนะของครู คณาจารย์ และบุคลากร ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.3 การพัฒนาสมรรถนะโดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ เป้าหมาย เพื่อเพิ่มสมรรถนะของแหล่งเรียนรู้ทั้งในด้านคุณภาพและความเพียงพอ

3.4 การพัฒนานักเรียนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาจากประสบการณ์จริง เป้าหมาย เพื่อเพิ่มสมรรถนะและทักษะของนักเรียนในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีนโยบายในการกำหนดพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 ให้มีกฎหมายในการมอบอำนาจให้กับสถาบันการอาชีวศึกษาและวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ให้มีความชัดเจนในการบริหารจัดการศึกษาเฉพาะทางของสถานศึกษา

2. การพัฒนาสมรรถนะจัดการของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามที่ผู้วิจัยได้เสนอไปกำหนดเป็นนโยบายแนวทางในการดำเนินงานและพัฒนาสถานศึกษาของโรงเรียน/วิทยาลัย ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ร่วมกับกระทรวงอุตสาหกรรมและสถานประกอบการ ให้สอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย 4.0

3. ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการศึกษาเฉพาะทางของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาในสังกัด และหน่วยงานกระทรวงอุตสาหกรรม ในการกำกับดูแลร่วมมือกับสถานประกอบการ ในการจัดหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการ

ต้องการของตลาด รวมถึงหน่วยงานที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอื่นๆ ในการนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการศึกษาเฉพาะทางของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาสมรรถนะด้านอื่นๆ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ให้มีความพร้อมมากขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากำลังคน ยุคประเทศไทย 4.0 ได้ตามที่ต้องการของหน่วยงานสถานประกอบ

2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการพัฒนาด้านครูคณาจารย์และบุคลากร และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านหลักสูตรในสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นนวัตกรรมในยุคประเทศไทย 4.0 ต่อไป

บรรณานุกรม

กียรติอนันต์ ล้วนแก้ว. (2556, 1 พฤศจิกายน). โครงสร้างระบบการศึกษาไทยกับความต้องการแรงงานสายอาชีพ. หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน.

จงสภาพร ดาวเรือง; และคณะ. (2560, มกราคม-เมษายน). อนาคตภาพการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในทศวรรษหน้า. 12(1).

ฐณัฐ วงศ์สายเชื้อ. (2560). หาขนาดตัวอย่างสูตร Krejci & Morgan. สืบค้นเมื่อ 27 กรกฎาคม 2564, จาก [https://sufar.ru/video_eURFcm9oaVBoQ0Fz/Krejci Morgan](https://sufar.ru/video_eURFcm9oaVBoQ0Fz/Krejci%20Morgan).

ณัฐชัย ต๊ะต่องใจ; อินทร์ จันทร์เจริญ; และวิรัตน์ ศรีฤทธิ์. (2558, เมษายน). สมรรถนะของครูที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนบน. วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 9(ฉบับพิเศษ): 145-147.

ดาร์พงษ์ รัตนสุวรรณ. (2559ก). จุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2561, จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?News_ID=45271&Key=infographics.

ธานินทร์ ศรีชมพู. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประภาพรรณ ปวีวรรณ. (2558). ศึกษาแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลการพัฒนาการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี. คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

พัศศ์พิศ โนรี. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ปริญญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พิศมัย จารุจิตติพันธ์. (2555). ศักยภาพและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเกาะสมุย. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัทรพรรณ เล่านิรามย์. (2558). การปรับตัวของสถาบันอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565, จาก [www.spu.ac.th/~patrapan/Tip3_46html.\[06/06/2014\]](http://www.spu.ac.th/~patrapan/Tip3_46html.[06/06/2014]).

- ภาวิข ทองโรจน์. (2554). สถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาอุดมศึกษา. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2564, จาก www.google.co.th/search.
- มนิรัตน์ สุวรรณวารี. (2554). ทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหาร. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/458779>.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4th ed., New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Boyatzis, R. E. (1982). *The Competent Manager: A Model of Effective Performance*. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Darwin Hendel. AERA Mini Presentation. (1977). Value based Management.net. 7-5 Framework of McKinsey. from http://www.valuebasedmanagement.net/methods_7S.html (9 April 2008), 2008.
- De Bono, E. (1967). *Teach Yourself to Think*. England: Penguin Books.
- Hamel, G. (1994). *Strategy as Revolution*, Harvard Business Review. July-August.
- Kast, F. E.; & Rosenzweig, J. E. (1985). *Organization and Management: A Systems and Contingency Analysis*. 4th ed., New York: McGraw-Hill.
- Katz, Daniel; & Kahn, Robert L. (1978). *The Social Psychology of Organization*. 2nd ed., New York: Wiley & Son.
- Kennedy, P. W.; & S. G. Dresser. (2005). *Creating a Competency-Based Workplace, Benefits Compensation Digest*. Brookfield: Feb.
- Krejci, R. V.; & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement
- Lindgren, R.; O. Henfridsson; & U. Schultze. (2004). *Design Principles for Competence Management Systems: A Synthesis of an Action Research Study 1*. MIS Quarterly. Minneapolis: Sep.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for Competence rather than for "Intelligence"*. American Psychologist. 28(1): 1-14.
- Mehrens, William A.; & Lehmann, Irvin J. (1984). *Measurement and Evaluation and Psychology*. Orlando: Holt, Rinehart & Winston, Inc.
- Miner, John B. (2002: 43). *Industrial Organization Psychology*. Singapore: McGraw-Hill, Inc.
- Prosser, C. A.; & T. H. Quigley. (1925). *Vocational Education in a Democracy*. American Technical Society. Chicago, Illinois. 217-232.
- Robbins, Stephen P.; & Decenzo. (2004). *Management*. 6th ed., U.S.A.: Prentice-Hill.
- Scott, B. P. (2000). *Training for Results: Key Tools and Techniques to Sharpen Trainers' Skills*. Alexandria, Va.: American Society for Training & Development.